

Безвихідних життєвих ситуацій не буває

Це підтвердила акція “Тисячі вокзалів – тисячі життів!”, яку провели на Рівненській дирекції в рамках Міжнародного дня дій залізничників

Тринадцятого квітня цього року на вокзалі станції Рівне за участі представників територіального комітету профспілки Рівненської дирекції залізничних перевезень, Рівненського обласного та міського центрів соціальних служб для сім'ї, дітей і молоді, а також Всеукраїнського лікарського товариства відбулася акція з надання безкоштовної та анонімної допомоги особам, які опинилися у склад-

них життєвих обставинах. Захід проводився під гаслом “Тисячі вокзалів – тисячі життів!” у рамках Міжнародного дня дій залізничників під егідою Міжнародної федерації транспортників.

Як розповіли головний спеціаліст обласного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Олена Нікольченко та провідний спеціаліст міського центру Ольга Цвінська, вони долучилися до акції залізничників з метою як-

найповнішого інформування населення, насамперед, молоді про наслідки шкідливих звичок та про соціальну допомогу і підтримку, яку можна отримати в подібних центрах. Адже не секрет, що часто молода людина опиняється наодинці зі своїми проблемами, не бачить виходу зі складних життєвих ситуацій або просто не має із ким обговорити свої побоювання та переживання. У таких центрах спеціалісти надають кваліфіковані юридичні та психологічні консуль-

тації, ведуть лекційну та тренінгову роботу, здійснюють соціальний супровід для молодих людей, які перебувають у місцях позбавлення волі чи повернулись звідти, допомагають наркозалежним особам та ВІЛ-інфікованим. Причому така підтримка надається безкоштовно, для цього достатньо анонімного звернення, що важливо для тих молодих людей, які бояться розголосу.

Профілактика негативних явищ у молодіжному середовищі – це поле для діяльності не тільки спеціальних служб, але й багатьох небайдужих до здоров'я української нації людей. Тому до кінця проведення акції не зменшувався потік людей до столів із числен-

ними інформаційними буклетами, тривали розмови зі спеціалістами, до яких зверталися люди різних вікових категорій – розпитували, цікавились роботою центрів та телефонами довіри, мали змогу безкоштовно виміряти артеріальний тиск і отримати кваліфіковану пораду лікаря. Волонтери, одягнуті у спеціальну форму, та молоді працівники структурних підрозділів залізниці роздавали листівки, буклети для пасажирів під час посадок у поїзди приміського та далекого сполучення. Подібні заходи були також проведені на всіх вузлах та лінійних станціях Рівненської дирекції залізничних перевезень.

Світлана СТАНЕВИЧ

Залізниця, профспілка, поезія – три грані успіху Лілії Лев

Старший електромеханік Стрийської дистанції сигналізації і зв'язку Лілія Лев у 2006 році на профспілковій конференції була обрана незвільненою від основної роботи головою профкому дистанції. З того часу, окрім посадових обов'язків, вона займається профспілковою роботою.

Стала залізничницею завдяки батькові

Стриянка Лілія Лев переконана, що прийшла працювати на залізницю завдяки своєму батькові, який тривалий час працював у залізничному ОРСі, хоча на станції Стрий трудився і її дід. Однак саме батько Зеновій Степанович Галадза бачив майбутнє доньки тільки на залізниці, вважаючи, що тут завжди буде робота. Як згадує Лілія Зеновіївна, вона ще довго не могла повірити, що їй, від природи артистичній натурі, можуть сподобатися пристрої та обладнання зв'язку. Тоді ж подала документи до Львівського технікуму залізничного транспорту на спеціальність “Автоматика і телемеханіка”. Навчання було цікавим і дівчина зрозуміла, що зробила правильний вибір. У цьому переконалася ще раз, коли потрапила на практику у Стрийську дистанцію сигналізації і зв'язку. “Мені дуже сподобався колектив контрольно-вимірюваль-

ного пункту, – пригадує Лілія Лев. – Я була в захваті від того, як спеціалісти вправно перевіряють та регулюють реле, блоки, трансформатори, словом, пристрої залізничної автоматики. Після практики вже не уявляла іншого місця праці, і в 1982 році за скеруванням технікуму почала працювати електромонтером поста електричної централізації станції Стрий”. Через місяць Лілію Зеновіївну перевели електромеханіком у групу технічної документації, а у 2004 році старший електромеханік Лілія Лев очолила групу техдокументації і диспетчерів, де працює й нині. “Моя робота відповідальна, але для мене вона, насамперед, цікава, – розповідає Лілія Лев. – Наша бригада забезпечує виробничі ділянки СЦБ затвердженою технічною документацією, а обслуговуємо ми 35 залізничних станцій, 389 км експлуатаційної довжини, 283 км автоблокування, 98 км напівавтоматичного блокування, 111 переїздів. Попередньо спеціалісти техдокументації звіряють технічну документацію на відповідність вимогам ПТЕ, діючим інструкціям, типовим проектним рішенням, вказівкам залізниці та Укрзалізниці. За потреби вносять зміни в техдокументацію, періодично звіряють схеми, ведуть облік і контроль впровадження змін у діючі пристрої СЦБ”.

Лілія Зеновіївна з вдячністю згадує своїх наставників – старшого електромеханіка бригади техдокументації Івана Івановича Мельника та колишнього начальника дистанції Стефана Васильовича Матвіїва, який поцінував у неї і доручив очолити бригаду техдокументації і диспетчерів. “Продовжую навчатися й у нинішнього начальника дистанції Степана Григоровича Чада, – зазначає Лілія Лев. – Якби серед СЦБістів залізниці визначали кращого фахівця, то, на моє переконання, Степан Григорович був би серед перших. Роботи у працівників Стрийської дистанції сигналізації і зв'язку чимало: вони обслуговують пристрої СЦБ, зв'язку, радіо, автоматичного виявлення перегрітих букс на дільниці від Оброшино до Лавочного, від Стрия до Моршина, від Стрия до Самбора, від Дрогобича до Трускавця, від Стрия до Ходорова і до Сихова. Працівники дбають, аби все працювало справно, адже для залізниці важливою, насамперед, є безпека руху поїздів”.

У дистанції Лілія Лев працює вже 28 років, розповідає, що роботою задоволена, особливо колективом. Маючи у своєму підпорядкуванні 10 працівників, Лілія Зеновіївна розуміє усю відповідальність, яку на неї покладено, розуміє вона свою відповідальність і як проффорг дистанції – захищати права працівників і за можливості допомагати їм.

“Добрим учителів мала я й у профспілковій роботі”

“Профспілковий лідер повинен любити людей і мати бажання їм допомагати за будь-яких обставин, – говорить Лілія Зеновіївна. – Однак навіть маючи до цього нахил, без добрих вчителів було б важко освоїти всі нюанси профспілкової справи. Серед моїх наставників – голова профспілкової організації Стрийської дистанції колії Віра Мицько та профспілковий лідер станції Стрий Ліна Розгон. На початку моєї профспілкової роботи не було такого дня, щоб я до них не телефонувала, коли виникали запитання, я завжди одержувала від них вичерпну відповідь чи слухну пораду”.

За чотири роки на посаді проффорга Лілія Зеновіївна набула певного досвіду профспілкової роботи, та без допомоги скарбника, інженера з організації та нормування праці дистанції Наталії Букіль їй важко було б суміщати дві посади. “Профспілка напряму працює з кадровиками, – говорить Лілія Лев. – За потреби мені допомагає і помічник начальника з кадрів дистанції Марія Улинець”.

Сьогодні на обліку у профспілковій організації дистанції 267 осіб, з кожним роком профспілкова організація омолоджується. Стрийську дистанцію сигналізації і зв'язку справедливо вважають спортивною дистанцією – на спартакиадах у межах служби чи загалом на залізниці команда дистанції постійно займає призові місця. Особливо вирізняються команди дистанції у змаганнях з шахів та футболу. Серед шахістів працівники різного віку, а серед футболістів – переважно молодь.

Обов'язок профспілки – стояти на сторожі інтересів людей. “Минулого року у нашого працівника сталося лихо – згорів будинок, – розповідає Лілія Зеновіївна. – Допоміг коштами дорпрофсож, не залишилася остеронь і наша профспілкова організація. Співпрацюємо із

благодійним фондом “Спілчани”.

Профспілка дистанції зніцювала для чергових механіків лінійно-апаратного залу облаштування кімнати відпочинку. Наразі працівники будівельного управління №6 ремонтують цю кімнату.

Дбає проффорг Лілія Лев і про дозвілля. Працівники дистанції побували у Берегово Закарпатської області, де відвідали термальний басейн, в Мукачівському замку, на озері Синевір, на Гуцульщині – у музеях села Криворівня, у Косові, Верховині, де відбувалися зйомки фільму “Тіні забутих предків”, скелях Довбуша, мандрували замками Львівщини. “Такі екскурсії згуртовують колектив, – говорить Лілія Зеновіївна. – Ми плануємо культурну роботу на рік, при цьому враховуємо побажання працівників”.

Дбає профспілковий лідер про відпочинок і оздоровлення на морі працівників дистанції та їхніх дітей. “Стараємося замовити у дорпрофсожі потрібну кількість путівок у пансіонати, санаторії чи дитячі табори”, – зазначає Лілія Лев.

Профспілкова робота вимагає багато зусиль і, звичайно, багато часу, та, як зауважує проффорг Лілія Лев, у профспілки немає вихідних: “Нерідко доводиться виходити на роботу й у суботу та неділю. Мені пощастило, що мене розуміє моя сім'я, чоловік і донька допомагають по господарству”.

Донька Лілії Зеновіївни Людмила обрала фах за прикладом мами, нині вона після закінчення Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту ім. академіка В. Лазаряна працює інженером у технічному відділі дистанції.

На дозвіллі Лілія Зеновіївна має захоплення, яке, як вона зазначає, збагачує її душу – це читання поезії. Найбільше їй подобаються поетичні твори Тараса Шевченка, Олександра Блока, серед сучасних поетів – творчість стриянина Віктора Романюка. Маючи співочу музичну родину, Лілія Зеновіївна любить декламувати вірші, вона є учасницею різних концертних програм. Артистичні здібності, які Лілія Лев одержала у дарунок від Бога, допомагають їй за будь-яких обставин залишатися життєрадісною, веселою і щирою жінкою.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА
Фото автора